

10 Aars Forløb — Sproget er ikke ganske heldigt, thi der staa akkurat det modsatte af, hvad der skulde staa i Lovforslaget, men man forstaar det jo alligevel. Der staa i Lovforslaget om Kautionslaan, at de skal afdrages saaledes; „at de, medmindre Sparekasseinspektørens Samtykke dertil gives, ere fuldt indfrieede inden 10 Aar fra Stiftelsen at regne“, men det vil efter al rimelig dansk Sprogbrug sige, at Sparekasseinspektøren netop skal give Samtykke til, at de indfris inden 10 Aar. Naa, Meningen er jo øjensynlig, at Sparekasseinspektøren kan give Tilladelse til, at Fristen forlænges. Dernæst staa der i en anden Paragraf, at alle de Værdipapirer, Sparekassen ejer, skal forsynes med Paategning; men i alt Fald for de større Sparekassers Vedkommende hedder det i Lovforslaget, at Sparekasseinspektøren kan tillade, at det ikke finder Sted. Der staa, at Revisorerne skal kontrolere meget omhyggeligt Sparekasserne, og der gives nøjagtige Regler for, hvorledes de skal kontrolere, men alligevel kan Sparekasseinspektøren, hvis han vil, tillade, at de ikke foretager denne Kontrol, men kan foreslaa visse Lempelser i den. Alt dette er nu Smaating, som sagtens kan rettes, hvis vi ellers bliver enige. Der er ligeledes adskilligt, der kan rettes ved det sproglige. Jeg tror, at man en Gang maa blive enig om, hvorvidt det hedder et eller en Reservefond. Undertiden, endog i samme Lov, kaldes det en Reservefond, undertiden kaldes det et Reservefond; man maa dog blive enig om en af Tingene. I Fjor havde vi et Forslag til Lov om Statens Reservefond, og det blev der fastsat, at Ordet skulde være Fælleskøn. Jeg tror endvidere, det er uheldigt, at mange Paragraffer og Stykker i Paragrafferne begynder paa samme berømte Maade, som der begyndes i Straffeloven, hvor det hedder: „Ingen kan straffes efter denne Lov...“. Saaledes staa der ogsaa her: „Intet Medlem af en Sparekasses Bestyrelse...“, „Ingen Indbetaling i en Sparekasse maa modtages...“ i Stedet for, at det skulde hedde: „En Indbetaling i en Sparekasse maa ikke modtages, medmindre...“. Det er dog blot sproglige Spørgsmaal, Ting, som man sagtens kan ændre. Jeg tror ogsaa, det er rettest paa Dansk at fastholde, at en Sparekasse har een Lov eller een Vedtægt, medens der her stadig tales i Flertal om en Sparekasses Love og Vedtægter. En Lov kan ofte have mange Bestemmelser, men derfor taler man dog ikke om flere Love; og paa lig-

nende Maade med en Vedtægt. Men det er jo Smaating. Det afgørende er, at man kommer til en ny Sparekasselov, og dertil vil jeg gerne arbejde med. Dette Forslag er et godt Grundlag til at arbejde paa, men der maa dog gøres ret væsentlige Ændringer, inden det kan blive til Lov. Hvis der er saa god Villie, som der synes — der har jo været nedsat en Kommission, og alle Partier har været repræsenterede i denne Kommission —, maa der være Udsigt til, at Forslaget kan blive Lov. Men det vil muligvis være heldigt først og fremmest at behandle dette Lovforslag og lade Forslaget om Bankselskaber skydes noget til Side for dette. Dette Forslag om Bankselskaber foreligger jo ikke i Øjeblikket, og skønt den højtærede Formand har givet os Lov til at omtale det, er det sikkert ikke Meningen, at man her skal komme ind paa dets enkelte Bestemmelser; derfor vil jeg opsætte, hvad jeg derom har at sige, til Sagen foreligger.

Første Viceformand (Hage): Det ærede 6te kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Berthelsen Jeg vil blot gøre et Par korte Bemærkninger til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey). Den Resolution, jeg tillod mig at oplæse, staa i „Nationaltidende“ for Fredag Aften den 15. November. Jeg gaar ligesom det ærede Medlem ud fra, at den er rigtig gengivet; jeg har intet Bevis for, at det er enten rigtigt eller urigtigt, men jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har intet udeladt af selve Resolutionen uden Ændringerne til §§ 4 og 5 o. s. v. Det øvrige udelod jeg ikke, og jeg har oplæst, hvad der staa der.

Da det ærede Medlem sagde, at det var mig, som i Kommissionen har voldt de største Vanskeligheder med Hensyn til at faa Arbejdet fremmet, vil jeg gerne sige, at jeg egentlig ikke troede, at man, og navnlig ikke det ærede Medlem, vilde røbe, hvad der er foregaaet i Kommissionen. Det forekommer mig ikke, at man plejer at have det for Skik, men da det ærede Medlem har sagt det, vil jeg gerne minde det ærede Medlem om, at et Mindretal i Kommissionen, der bestaar af Jensen Kleis, Schjødt, Bjerre, Ravn og Lemvig, udtaler, at det ikke er uden store Betænkneligheder, man er gaaet med til forskellige ret indgribende Bestemmelser med Hensyn til de Indrømmelser, der er givet Bankerne, og Mindretallet tilføjer: „Det er Mindre-